

WHEN SHABBAT SUBDUES THE SHOFAR

II. A DIFFERENT FOCUS FOR OUR PRAYERS

A. THE SOURCE OF THE DEBATE

1. Mishnah, *Rosh Hashanah* 4:1

When Rosh Hashanah occurs on Shabbat – in the Temple they would sound the *shofar* as usual. However, they would not sound it in the rest of the country. ...

2. *Rosh Hashanah* 29b

From where are these matters derived? ... Rather, Rava said: By Torah law one is permitted, and it was the Sages who decreed that it is prohibited in accordance with the opinion of Rabbah. As Rabbah said: All are obligated to sound the *shofar*, but not all are experts in sounding the *shofar*. Therefore, the Sages instituted a decree, lest one take the *shofar* in his hand and go to an expert [to learn how to sound it or to have him sound it for him], and due to his preoccupation he might carry it four cubits in the public domain. And this reasoning also applies to the *lulav* and the *megillah*.

3. *Yerushalmi, Rosh Hashanah* 4:1

He said to them, one verse says, “a day of sounding” and another verse says, “a remembrance of sounding.” How is that? If it falls on a weekday – a day of sounding. If it falls on a Sabbath – a remembrance of sounding. One mentions it but does not blow.

1. משנה ראש השנה פרק ד' משנה א'

יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת – במקדש היו תוקעים, אבל לא במדינה. ...

2. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כ"ט עמוד ב'

מנא הני מילי? ... אלא אמר רבא: מדאורייתא מישרא שרי, ורבנן הוא דגזור ביה כדרבה. דאמר רבה: הכל חייבין בתקיעת שופר, ואין הכל בקיאין בתקיעת שופר. גזירה שמה יטלנו בידו וילך אצל הבקי ללמוד, ויעבירונו ארבע אמות ברשות הרבים. והיינו טעמא דולב, והיינו טעמא דמגילה.

3. תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה פרק ד' הלכה א'

אמר לון: כתוב אחד אמר "יום תרועה" וכתוב אחר אמר "זכרון תרועה". הא כיצד? בשעה שהוא חל בחול – יום תרועה, בשעה שהוא חל בשבת – זכרון תרועה. מזכירין, אבל לא תוקעין.

4. Berakhot 21a

And Rav Yehuda said that Shmuel said: One who was standing in prayer and remembered that he already prayed – must interrupt his prayer, even in the middle of a blessing. Is that so? Didn't Rav Nahman say: When we were in the school of Rabba bar Avuh we raised a dilemma before him: Those students in the school of Rav who mistakenly recited a blessing from the weekday *Amida* on Shabbat, what is the ruling with regards to completing the weekday prayer? And Rabba bar Avuh said to us: The ruling is that one must complete that entire blessing.

But how can you compare the two? There, on Shabbat, the individual is one who is obligated, and it is the Sages who did not impose upon him in deference to Shabbat [and instituted an abridged formula]. But here, didn't he already pray?

5. Yerushalmi, Shabbat 15:3

It was stated: It is forbidden to pray for one's needs on the Sabbath. Rabbi Zeira asked Rabbi Hiyya bar Abba, may one say, "shepherd us, provide for us"? He answered him, these are formulas of benediction.

5a. Korban ha-Edah, ibid.

"It is forbidden to pray for one's needs on the Sabbath." Because part of the rubric of *oneg Shabbat* is that a person feels that all of their work [from the week] is completed. But one who asks for their needs implies the opposite – and it also brings sorrow to one's heart.

4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כ"א עמוד א'

ואמר רב יהודה אומר שמואל: הִיא עומד בתפלה ונזכר שהתפלל – פוסק, ואפילו באמצע ברכה. איני?! והאמר רב נתן: כי הוינו בי רבה בר אבוי, בען מיניה: הני בני בי רב, דטעו ומדכרי דחול בשבת, מהו שיגמרו? ואמר לן: גומרין כל אותה ברכה?!

הכי השתא! התם גברא בר חיובא הוא, ורבנן הוא דלא אטרחהו משום כבוד שבת, אבל הכא – הא צלי ליה.

5. תלמוד ירושלמי מסכת שבת פרק ט"ו הלכה ג'

תני. אסור לתבוע צרכיו בשבת. רבי זעורה שאל לרבי חייה בר בא: מהו מימר "רעינו פרנסינו." אמר ליה: טופוס ברכות כף הו.

5א. קורבן העדה שם.

"אסור לתבוע צרכיו בשבת." לפי שמכלל עונג שבת הוא שיחשוב האדם כאילו כל מלאכתו עשוי. והשואל צרכיו הוא מראה בהיפך – וגם מביא דאגה בלבו:

5b. Ran, *Shabbat* 42b (*Dappei ha-Rif*)

“*Ve-dabber davar*’ – that your speech on Shabbat should not be like your speech during the week” (*Shabbat* 112b). Rashi explains ... However, the core explanation is clear in the *Yerushalmi* that states that even regular conversation is prohibited to hold at length in the manner that one does during the week. As we see written ... it is forbidden to pray for one’s needs on Shabbat ...

B. THE PURPOSE AND PROHIBITION OF SHOFAR ON SHABBAT

6a. *Rosh Hashanah* 34a

Rabbi Abbahu instituted in Caesarea the following: a *tekia*, three *shevarim*, a *terua*, and another *tekia*. Which-ever way you look at it, this is difficult. If, [according to the opinion of Rabbi Abbahu, the sound the Torah calls a *terua* is] a whimpering, one should perform a *tekia-terua-tekia* set. And if he holds that a *terua* is moaning, he should sound: *tekia*, three *shevarim*, and then another *tekia*.

6b. *Rosh Hashanah* 16a

And recite before Me on Rosh HaShana verses that mention Kingships, Remembrances, and *Shofarot*: Kingships so that you will crown Me as King over you; Remembrances so that your remembrance will rise before Me for good; and with what will the remembrance rise? It will rise with the *shofar*.

5b. ר"ן מסכת שבת דף מ"ב עמוד ב' (בדפי הרי"ף)

“וְדַבֵּר דְבָר” – שְׁלֹא יִהְיֶה דְבוּרָהּ שֶׁל שַׁבַּת כְּדְבוּרָהּ שֶׁל חוּל. “פִּירֵשׁ” ז”ל ... אֵלֵּא עֵיקַר הַפִּירוּשׁ מִפּוּרֵשׁ בִּירוּשְׁלַיִם, לּוֹמֵר שֶׁאִפִּילוּ דְבוּר בַּעֲלָמָא אֲסוּר לְהַרְבוּת בּוּ כְדֻרְךָ שֶׁהוּא מְרַבָּה בַּחוּל. דְּגַרְסִינָן הֵתָם ... אֲסוּר לְשֹׂאוֹל צְרָכֵי בַשַּׁבַּת ...

א. תלמוד בבלי מסכת ר"ה דף ל"ד עמוד א'

אֲתִקְיִין רַבִּי אֲבָהוּ בְּקַסְרֵי: תְּקִיעָה, שְׁלֹשָׁה שְׁבָרִים, תְּרוּעָה, תְּקִיעָה. מָה נִפְשָׁךְ? אִי יִלּוּלֵי יִלּוּל – לְעֵבִיד תְּקִיעָה תְּרוּעָה וְתְּקִיעָה, וְאִי גְנוּחֵי גְנוּחַ – לְעֵבִיד תְּקִיעָה שְׁלֹשָׁה שְׁבָרִים וְתְּקִיעָה!

ב. תלמוד בבלי מסכת ר"ה דף ט"ו עמוד א'

וְאָמְרוּ לְפָנַי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מְלָכִיּוֹת זְכוּרוֹת וְשׁוֹפְרוֹת. מְלָכִיּוֹת – כְּדֵי שְׁתִּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם, זְכוּרוֹת – כְּדֵי שְׁיַעֲלֶה זְכוּרוֹנֵיכֶם לְפָנַי לְטוֹבָה, וּבְמָה? בְּשׁוֹפָר.

7. Rabbi Joseph B. Soloveitchik, *Noraos ha-Rov* Vol. I, pp. 161–162

The *Likkutei Torah* says that *shofar* is not the intellectual response of the human being but is the shriek and cry of the person. There are two kinds of *tefillah*. Firstly, there is organized *tefillah* which is pre-conceived and formulated and in which man states his plight and petitions to God to respond to him. This is the *tefillah* represented by the *Shemoneh Esreh*. This involves the intellect and requires a clear analysis of what man needs, and his realization that he is totally dependent on God to favor him. ... The other type of *tefillah* is the extemporaneous reaction to pain represented by crying and shrieking. The release of instinctual reaction is not characteristic of humans but of animals who instinctively howl in reaction to pain. ...

However, man is not always great. Often, he is stupid and arrogant. ... He has no time to compose a structured *tefillah*, and so reacts like an animal – he cries, shrieks, and exclaims his plight. Interestingly, when the *gemara* discusses *shofar*, it speaks of groaning and crying and *yalolei yaleil*, “shrieking.” *Bekhiyah*, “crying,” is unique to man; but *yalolei*, “shrieking,” is found by animals as well. A *yalolei* is an instinctual shriek with no tone, and which does not require intelligence. It is the reaction of the irrational animal to incapacity and pain.

C. THE PROHIBITION OF PERSONAL REQUESTS ON SHABBAT

8. R. Shlomo Kluger, *Sefer ha-Hayyim* §235

8. ספר החיים סימן רל"ח (תשובה שניה ד"ה מיהו)

But this view is astounding because, as a matter of law, even on Shabbat one can *daven* the weekday *Amida* – it was only because the Rabbis did not want to burden us.

והדבר תמוה דהרי מדינא אף בשבת היה מותר להתפלל
י"ח רק דלא אטרחוהו רבנן.

9. *Shibbolei ha-Leket* §128

9. שבלי הלקט סימן קכ"ח

And because of the honor of Shabbat the Rabbis did not want to burden us.

ומשום כבוד שבת הוא דלא אטרחוהו רבנן.

10. Rama, *O.H.* 584:1

10. רמ"א או"ח סימן תקפ"ד סעיף א'

And our practice is to say *Avinu Malkeinu* [on Rosh Hashanah] in its order. But if it is Shabbat, we do not say it.

ונוהגין לומר אבינו מלכנו [בר"ה] על הסדר. ואם הוא שבת
אין אומרים אותו.

10a. *Mishneh Berurah*, *Ibid.*, 4

10א. משנה ברורה שם ס"ק ד'

The reason is that we don't make requests on Shabbat – and even if Rosh Hashanah falls on a Friday we do not say *Avinu Malkeinu* at Minḥa.

הטעם שאין שואלין צרכים בשבת – ואף כשחל ר"ה בערב
שבת במנחה אין אומרים אבינו מלכנו:

11. M.B. 288, 22

The *Aḥaronim* write that it is permitted to [conclude one's *Amidah*] on Shabbat with *Elokai ad she-lo notzarti*, etc. and *Yehi Ratzon* etc. – as the prohibition of asking for one's needs only includes requests for healing or financial health and the like which bring pain. However, it is good to regret one's sins every day as it is not in the language of confession.

12. M.B. 263, 2

Therefore it is fitting that a woman prays after she has lit Shabbat candles and made the *berakhah* that God should give her male children who shine forth in Torah.

13. Halikhot Shlomo (Laws of Prayer) 14:11

It is absolutely permitted on Shabbat to say the prayer of R. Neḥunya b. Hakana before learning Torah, for any request regarding spiritual matters is not included in the prohibition of making requests on Shabbat.

14. Shabbat Tefillah

Our God and God of our ancestors, may You find favor in our rest. Make us holy through Your commandments and grant us our share in Your Torah. Satisfy us with Your goodness, grant us joy in Your salvation, and purify our hearts to serve you in truth. In love and favor, O Lord our God, grant us as a heritage Your holy Shabbat, so that Israel, who sanctify Your name, may find rest on it. Blessed are You, Lord, who sanctifies the Sabbath.

11. משנה ברורה רפ"ח ס"ק כ"ב

כתבו האחרונים דמותר לומר בשבת "אלקי עד שלא נוצרתי וכו'" "יהי רצון וכו'" – דאינו אסור שאלת צרכיו אלא כשמבקש על חולי או פרנסה ודומה לו שיש צער לפניו. אבל חרטת עונות טוב לומר בכל יום כיון שאינו בלשון וידוי:

12. משנה ברורה רס"ג ס"ק ב'

ולכך ראוי שתתפלל האשה אחר שתגמור ההדלקה והברכה שיתן לה הקב"ה בנים זכרים מאירים בתורה.

13. ספר הליכות שלמה (הל' תפילה) פרק י"ד סעיף י"א

מותר לכתחלה לומר בשבת תפלת רבי נחוניא בן הקנה שקודם הלמוד, כי בקשה על ענינים רוחניים אינה בכלל בקשת צרכים בשבת.

14. תפילה של שבת

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בְּמִנוּחֵתָנוּ. קְדֹשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבֶיךָ וְשִׂמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחֵלְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שֶׁבֶת קְדֹשֶׁךָ. וְיִנוּחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ
אַתָּה ה'. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: